

somme Spring i Ejendomspriserne opefter. Der er det klart, at Statskassen ved at følge den gamle Regel gaar Glip af Penge, som den burde have. Jeg kan derfor være enig i Princippet og kan ogsaa være med til at imødekomme den højtærede Ministers Ønske om en hurtig Behandling. Jeg vil dog tillade mig, naar Tiden dertil kommer, at foreslaa, at ogsaa disse to Lovforslag ligesom de øvrige henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer, idet der bør gives Lejlighed til en ganske kort Udvalgsbehandling, men min Forudsætning er den, at disse Lovforslag kan løses ud af det øvrige Skattelovkompleks og fremmes for sig hurtigt.

Idet jeg nu gennemgaar de enkelte Lovforslag, skal jeg sige om den lille Lov om Afgift af Smykker o. lign., der foreslaas fornyet uforandret, at denne Afgift jo ikke har svaret til de finansielle Forventninger, den højtærede Minister stillede til den. Han ventede sig 1 Million Kr. i Udbytte, men tør efter de gjorte Erfaringer ikke forvente mere end 400 000 Kr. Ogsaa disse 400 000 Kr. er imidlertid Penge, og Skatten stopper paa en vis Maade et Hul i vort Skattesystem og har ikke, det jeg ved af, fremkaldt større Misligheder; der kan derfor neppe være nogen Betænkelighed ved at forny denne Lov. Det samme er Tilfældet med Spiritusskatten, hvor jeg tror, den højtærede Finansminister anslaaer Indtægten lovlige lavt, navnlig under Hensyn til, at der nu er Udsigt til Indførsel af fremmede Spirituosa, som der har været stoppet op for i lang Tid; Indtægten her vil sikkert blive noget mere end de 5—6 Mill. Kr., som den højtærede Finansminister har anslaaet den til.

Hvad Vinskatten angaar, er der der en Ændring, som vil betyde en meget stærk Forhøjelse. Den højtærede Finansminister foreslaar ikke alene, som rimeligt er, at den Engros-Pris, naturligvis med Tillæg af Told, Fragt, Assurance o. s. v., som skal være Grundlaget for Skatteansættelsen, ikke mere skal tages som tidligere efter den Anmeldelse, der skete 1. September 1917, men efter en Anmeldelse, der svarer til Nutidens Priser og til de kommende Priser ved Nyindførsel. Allerede dette vil medføre en Del Forhøjelse; men den højtærede Minister foreslaar ogsaa en anden Forandring, som ligeledes vil medføre en Forhøjelse. Tidligere takseredes Vinen til Detailpris, uden at der var sat nogen bestemt Regel for, hvilke Detailtillæg der skulde lægges

til Engros-Prisen, saaledes som det var sket ved en anden Lov, nemlig Tobaksloven, hvor der som Norm for Tillæget var sat 25 pCt.; ved Vinskatten var der ikke sat en saadan Norm. Hvorledes dette nu er blevet beregnet, ved jeg ikke, det skulde imidlertid undre mig meget, om man er kommet over 25 pCt., i hvert Fald er jeg klar over, at naar Ministeren foreslaar et fast Detailtillæg af 50 pCt., vil det bestemt betyde en Forøgelse i Skattens Provenu, men det er jo ogsaa Meningen, og jeg skal ikke have noget at indvende derimod. Allerede længe før den højtærede Finansminister bestemte sig til at fremsætte et Forslag om Vinskat, har jeg her i Tinget ført Ordet for at gøre det, jeg anser Vin for et fortrinligt Skatteobjekt og skal ikke have noget imod, at man udvinder noget mere deraf. Jeg skal gøre opmærksom paa, at der i Ministerens Forslag ved Siden af disse Skærpselser er en Lempelse, som jeg ikke principielt skal indvende noget imod. Ministeren skaber nemlig en Mellemklasse af Vin med Engros-Priser fra 2—3 Kr. Det kunde synes højt, men det er i Virkeligheden ikke højt, det er ikke nogen særlig fin Kvalitet af Vin med de nuværende Priser. Disse Vine stiller Ministeren noget gunstigere end den dyrere Klasse, idet han ved Beregningen af Skatten fritager dem for Detailtillæget af 50 pCt., medens de dog maa betale 100 pCt. af Engros-Prisen og ikke saaledes som den laveste Klasse 50 pCt., men heller ikke herimod skal jeg gøre nogen Indvending.

Jeg kommer saa til Ølskatten. Denne Skat er, kan man sige, blevet udnyttet af Finansministeren til det alleryderste ved gentagne Forhøjelser. Først forhøjedes den Afgift, der fandtes efter Loven af 1912, og som var 9 Kr. 50 Øre pr. hl eller $3\frac{1}{3}$ Øre pr. Halvflaske. Saa forhøjedes Afgiften ved Oktoberloven 1917 med 8 Kr. 50 Øre pr. hl, altsaa til 18 Kr. eller $6\frac{2}{3}$ Øre pr. Halvflaske. Den Gang stod Detailprisen paa en halv Bajer i 17 Øre, og den højtærede Minister antog, da der blev Tale om dette Forhold her i Tinget, at denne Pris efter Skattens Paalæg ikke vilde komme højere end til 21 Øre, men Erfaringen har vist noget ganske andet. Ved den første Opgørelse, Statistisk Departement foretog af Detailprisen efter denne Skats Vedtagelse, det var i December 1917, viste det sig, at Detailprisen, de 17 Øre, var afføst af 24 Øre, og nu er vi oppe paa 27 Øre. Vel ved jeg, at der er andre Udgifter end Skatten, som skal dækkes her, idet der har været Stigning